

Raad van de
Europese Unie

Brussel, 18 december 2020
(OR. en)

14222/1/20
REV 1

CLIMA 363
ONU 92

RESULTAAT BESPREKINGEN

---

van:	het secretariaat-generaal van de Raad
aan:	de delegaties
nr. vorig doc.:	14005/20
Betreft:	Mededeling aan het UNFCCC namens de Europese Unie en haar lidstaten over de actualisering van de nationaal bepaalde bijdrage van de Europese Unie en haar lidstaten

---

Voor de delegaties gaat in de bijlage de mededeling over bovengenoemd onderwerp, die de Raad tijdens zijn 3782e zitting, op 17 december 2020, heeft goedgekeurd.

**MEDEDELING VAN DUITSLAND EN DE EUROPESE COMMISSIE NAMENS DE
EUROPESE UNIE EN HAAR LIDSTATEN**

Berlijn, 17 december 2020

Betreft: De actualisering van de nationaal bepaalde bijdrage van de Europese Unie en haar lidstaten

Deze mededeling bestaat uit drie delen: de inleiding, de geactualiseerde en verhoogde nationaal bepaalde bijdrage (NDC) en de informatie ter bevordering van duidelijkheid, transparantie en begrip (ICTU) van de NDC.

I. INLEIDING*Achtergrond van de opstelling van de verhoogde NDC van de EU*

1. De Europese Unie en haar lidstaten hebben in overeenstemming met de tijdens de 20e zitting van de Conferentie van de Partijen in Lima genomen besluiten op 6 maart 2015 hun voorgenomen nationaal bepaalde bijdrage en een bijlage met kwantificeerbare en kwalitatieve informatie over die bijdrage meegedeeld.
2. De voorgenomen nationaal bepaalde bijdrage van de EU is de nationaal bepaalde bijdrage geworden toen de EU in oktober 2016 de Overeenkomst van Parijs ratificeerde.
3. In december 2019 heeft de Europese Raad (staatshoofden en regeringsleiders van de EU-lidstaten, de voorzitter van de Europese Raad en de voorzitter van de Europese Commissie) de doelstelling van een klimaatneutrale EU in 2050 bekrachtigd, conform de Overeenkomst van Parijs¹. Op 5 maart 2020 heeft de Raad van de Europese Unie een langetermijnstrategie van de Europese Unie en haar lidstaten voor een op lage uitstoot van broeikasgassen gebaseerde ontwikkeling aangenomen, die deze doelstelling inzake klimaatneutraliteit weerspiegelt, en heeft deze ingediend bij het secretariaat van het UNFCCC².

---

¹ Conclusies van de Europese Raad van 12 december 2019, EUCO 29/19.

² De langetermijnstrategie van de EU, waaruit de doelstelling van klimaatneutraliteit blijkt, is beschikbaar op de website van het UNFCCC: <https://unfccc.int/process/the-paris-agreement/long-term-strategies>.

4. In juli 2020 is de Europese Raad het volgende overeengekomen: "De uitzonderlijke economische en sociale situatie die het gevolg is van de COVID-19-crisis vereist uitzonderlijke maatregelen ter ondersteuning van het herstel en de veerkracht van de economieën van de lidstaten. Voor het herstelplan voor Europa zijn omvangrijke publieke en private investeringen op Europees niveau nodig die de Unie stevig op weg helpen naar een duurzaam en veerkrachtig herstel, die banen creëren en die meehelpen om de onmiddellijke schade van de COVID-19-pandemie te repareren, en tegelijkertijd de groene en digitale prioriteiten van de Unie ondersteunen".³
5. In dezelfde bijeenkomst zijn de EU-leiders overeengekomen dat de EU-begroting (het meerjarig financieel kader voor 2021-2027 (MFK)), versterkt door een herstelinstrument voor de Europese Unie met de naam NextGenerationEU, het belangrijkste Europese instrument voor deze inspanning zal zijn. "Klimaatactie zal worden geïntegreerd in beleidsmaatregelen en programma's die in het kader van het MFK en NextGenerationEU worden gefinancierd. Voor het totale bedrag aan uitgaven in het kader van het MFK en NextGenerationEU zal een algemene klimaatdoelstelling van 30 % gelden, die tot uiting zal komen in passende streefdoelen in sectorale wetgeving. Ze moeten voldoen aan de doelstelling om uiterlijk in 2050 een klimaatneutrale Unie tot stand te brengen, en moeten bijdragen tot het bereiken van de nieuwe klimaatdoelstellingen van de Unie voor 2030, die eind dit jaar zullen worden geactualiseerd. Alle EU-uitgaven moeten als algemeen beginsel sporen met de doelstellingen van de Overeenkomst van Parijs."³
6. Voorts zijn de EU-leiders overeengekomen dat "de EU-uitgaven moeten sporen met [...] het 'berokken geen schade'-beginsel van de Europese Green Deal. Een doeltreffende methode voor het monitoren van klimaatuitgaven en de prestaties ervan, met onder meer rapportage en passende maatregelen bij onvoldoende vooruitgang, moet ervoor zorgen dat het volgende MFK in zijn geheel bijdraagt tot de uitvoering van de Overeenkomst van Parijs. De Commissie brengt jaarlijks verslag uit over de klimaatuitgaven."³

---

³ Conclusies van de Europese Raad van 17-21 juli 2020, EUCO 10/20.

7. Daarnaast zijn de EU-leiders overeengekomen dat "om de sociale en economische gevolgen op te vangen van de doelstelling om klimaatneutraliteit te bereiken in 2050 en de nieuwe klimaatdoelstelling van de Unie voor 2030 te halen, een Mechanisme voor een rechtvaardige transitie zal worden opgezet dat een Fonds voor een rechtvaardige transitie omvat".³
8. In dit verband heeft de Europese Raad op 11 december 2020 een nieuwe, aanzienlijk ambitieuzere EU-klimaatdoelstelling voor 2030 goedgekeurd.
9. Naar aanleiding van het terugtrekkingsakkoord tussen het VK en de EU en de overgangsperiode die op 31 december 2020 zal eindigen, zal het Verenigd Koninkrijk vanaf die datum niet langer deel uitmaken van de NDC van de Europese Unie. Hoewel de oorspronkelijke NDC van de EU ook van toepassing was op het Verenigd Koninkrijk, is deze actualisering enkel van toepassing op de EU en haar 27 lidstaten.
10. Met deze mededeling actualiseert en verhoogt de EU haar NDC op tijd vóór de 26^e zitting van de Conferentie van de Partijen; tegelijkertijd is dit een voorbereiding van de uitvoering van NextGenerationEU voor een duurzaam en veerkrachtig herstel na de COVID-19-crisis. Ambitieuze klimaatactie is niet alleen een manier om de klimaat- en biodiversiteitscrisis te bestrijden maar ook een winnende groeistrategie, niet alleen voor Europa maar voor de hele wereld. Zoals de Raad van de Europese Unie heeft benadrukt, spelen natuurlijke oplossingen een belangrijke rol bij het aanpakken van mondiale uitdagingen, zoals verlies van biodiversiteit en aantasting van ecosystemen, armoede, hongersnood, gezondheid, waterschaarste en droogte, genderongelijkheid, rampenrisicobeperking en klimaatverandering.⁴

---

⁴ Conclusies van de Raad, 19 december 2019, doc. 15272/19.

Informatie over de maatregelen die de EU genomen heeft ter uitvoering van haar oorspronkelijke NDC sinds de ratificatie van de Overeenkomst van Parijs

11. Sinds de ratificatie van de Overeenkomst van Parijs heeft de EU een ambitieus en bindend wetgevingskader aangenomen om haar oorspronkelijke NDC te halen. Het gecombineerde effect van de momenteel geldende EU-beleidsmaatregelen van dit kader zal minstens leiden tot de in de oorspronkelijke NDC van de EU toegezegde reducties.
12. De voornaamste interne maatregelen die sinds de ratificatie van de Overeenkomst van Parijs zijn genomen, worden in de volgende punten samengevat. Nadere informatie over beleidsmaatregelen die relevant zijn voor de uitvoering van de NDC, is opgenomen in de ICTU in de bijlage bij deze mededeling.
13. Deze beleidsmaatregelen zullen worden geëvalueerd in het licht van de verhoogde NDC in deel II; de ICTU zal dienovereenkomstig worden herzien.
14. De emissiereductiedoelstellingen in de huidige EU-wetgeving zijn verdeeld over de sectoren die onder het EU-emissiehandelssysteem (EU-ETS) vallen, de niet-ETS-sectoren die onder de verordening inzake de verdeling van de inspanningen vallen, en de emissies en verwijderingen door landgebruik die onder de verordening inzake landgebruik, verandering in landgebruik en bosbouw (LULUCF-verordening) vallen.
15. Het EU-ETS, dat sinds 2005 in gebruik is, bepaalt een koolstofprijs door een plafond voor het maximaal aantal emissierechten in te stellen. Hoewel de meeste emissierechten worden geveild, ontvangen de sectoren die risico op koolstoflekkage lopen, een deel van hun rechten kosteloos op basis van criteria die de efficiëntste installaties in elke sector belonen.

16. Teneinde haar oorspronkelijke NDC na te komen, heeft de EU haar wetgeving inzake het EU-ETS geëvalueerd en gewijzigd⁵. Daardoor zal vanaf 2021 het plafond jaarlijks versneld worden verlaagd met 2,2 % in plaats van 1,74 % en zal dit ook worden toegepast op de luchtvaart. Dankzij een nieuwe marktstabiliteitsreserve in het ETS kunnen overschotten die de goede werking van de EU-ETS-markt zouden verstoren, worden aangepakt, en rechten die in die reserve boven een bepaald niveau worden gehouden, zullen vanaf 2023 niet langer geldig zijn.
17. Met de verordening inzake de verdeling van de inspanningen heeft de EU wetgeving vastgesteld waarin individuele bindende streefcijfers voor de lidstaten zijn vastgelegd voor broeikasgasemissies die niet onder het EU-ETS vallen⁶. De streefcijfers verschillen teneinde billijkheid en kosteneffectiviteit in aanmerking te nemen.
18. Luchtvaartemissies vallen momenteel onder de EU-wetgeving en zullen gedeeltelijk met internationale maatregelen in het kader van de ICAO worden geregeld. Luchtvaartemissies zijn opgenomen in het EU-ETS, dat momenteel echter enkel van toepassing is op vluchten binnen de Europese Economische Ruimte.
19. De EU heeft ook een nieuwe verordening vastgesteld inzake broeikasgasemissies en -verwijderingen door landgebruik, verandering in landgebruik en bosbouw⁷, waarin voor elke lidstaat een bindende doelstelling is vastgelegd om ervoor te zorgen dat de geboekte emissies door landgebruik minstens worden gecompenseerd door een overeenkomstige verwijdering van CO₂ uit de atmosfeer door maatregelen in de sector.

---

⁵ Richtlijn (EU) 2018/410 van het Europees Parlement en de Raad van 14 maart 2018 tot wijziging van Richtlijn 2003/87/EG ter bevordering van kosteneffectieve emissiereducties en koolstofarme investeringen en van Besluit (EU) 2015/1814.

⁶ Verordening (EU) 2018/842 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 betreffende bindende jaarlijkse broeikasgasemissiereducties door de lidstaten van 2021 tot en met 2030 teneinde bij te dragen aan klimaatmaatregelen om aan de toezeggingen uit hoofde van de Overeenkomst van Parijs te voldoen, en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 525/2013.

⁷ Verordening (EU) 2018/841 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 inzake de opname van broeikasgasemissies en -verwijderingen door landgebruik, verandering in landgebruik en bosbouw in het klimaat- en energiekader 2030, en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 525/2013 en Besluit nr. 529/2013/EU.

20. Voorts zijn ambitieuze streefcijfers overeengekomen voor een betere energie-efficiëntie en meer energie uit hernieuwbare energiebronnen in de EU-energiemix. De efficiëntie van het eind- en primaire energieverbruik van de EU zal in 2030 met minstens 32,5 % gestegen zijn in vergelijking met een historisch basisscenario⁸. Volgens een nieuw streefcijfer moet het aandeel hernieuwbare energie in het eindenergieverbruik in 2030 minstens 32 % bedragen⁹, wat bijna een verdubbeling van het aandeel van 2017 zal betekenen¹⁰. Deze streefcijfers zorgen ervoor dat de broeikasgasemissies sneller teruglopen dan oorspronkelijk was voorzien.
21. Dankzij nieuwe, bindende streefcijfers zal de CO₂-uitstoot van het wegvervoer verlagen. CO₂-emissies per kilometer van in de EU verkochte personenauto's moeten in 2030 met gemiddeld 37,5 % zijn verminderd ten opzichte van het niveau van 2021, en CO₂-emissies per kilometer van nieuwe lichte bedrijfsvoertuigen met 31 %¹¹. CO₂-emissies per kilometer van nieuwe zware bedrijfsvoertuigen moeten met gemiddeld 30 % worden verminderd ten opzichte van het niveau van de referentieperiode 2019/2020. Bij een verplichte evaluatie in 2022 kunnen de streefcijfers worden herzien of uitgebreid naar kleine vrachtwagens, bussen, touringcars en aanhangwagens.¹²

---

⁸ Richtlijn (EU) 2018/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 houdende wijziging van Richtlijn 2012/27/EU betreffende energie-efficiëntie.

⁹ Richtlijn (EU) 2018/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen.

¹⁰ Volgens het Voortgangsverslag hernieuwbare energie van 2019 van de Europese Commissie (COM(2019) 225 final), bedroeg in 2017 het aandeel van hernieuwbare energie in de EU 17,52 %.

¹¹ Verordening (EU) 2019/631 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 tot vaststelling van CO₂-emissionormen voor nieuwe personenauto's en nieuwe lichte bedrijfsvoertuigen, en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 443/2009 en (EU) nr. 510/2011.

¹² Verordening (EU) 2019/1242 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 tot vaststelling van CO₂-emissionormen voor nieuwe zware bedrijfsvoertuigen en tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 595/2009 en (EU) 2018/956 van het Europees Parlement en de Raad en Richtlijn 96/53/EG van de Raad.

22. Ook emissies van andere broeikasgassen dan CO₂ zijn verder verminderd. Afvalwetgeving is herzien door streefcijfers inzake sorteren en recycleren aan te scherpen en de EU-economie meer circulair te maken¹³. Productie en verbruik van fossiele brandstoffen in de EU zullen blijven dalen, met minder daarmee gepaard gaande vluchtige niet-CO₂- emissies als gevolg.
23. Ter voorbereiding van de uitvoering van de wijziging van Kigali van het Protocol van Montreal betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken, heeft de EU in 2015 verordeningen vastgesteld waardoor de emissies van F-gassen in 2030 met 66 % zullen zijn verminderd ten opzichte van het niveau van 2014. Dit wordt bereikt door de totale verkoop van de voornaamste F-gassen te beperken, het gebruik van F-gassen in veel nieuwe soorten apparatuur te verbieden en de emissies van F-gassen van bestaande apparatuur te voorkomen.¹⁴
24. Dankzij de verordening inzake de governance van de energie-unie en van de klimaatactie¹⁵ wordt de governance van het klimaat- en energiebeleid van de EU verbeterd door een betrouwbaar EU-breed rapporterings- en monitoringkader voor de periode 2021 tot en met 2030 in te stellen. De lidstaten hebben geïntegreerde nationale energie- en klimaatplannen opgesteld voor de periode 2021 tot en met 2030 met daarin hun nationale bijdragen teneinde de energie- en klimaatdoelstellingen te behalen en de daarmee verband houdende verbintenissen in het kader van de Overeenkomst van Parijs na te komen.

---

¹³ Richtlijnen (EU) 2018/850, 2018/851 en 2018/852 vereisen bijvoorbeeld dat 70 % van alle verpakkingsafval in 2030 en 65 % van het stedelijk afval in 2035 wordt gerecycled en dat slechts 10 % van het stedelijk afval wordt gestort.

¹⁴ Verordening (EU) nr. 517/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende gefluoreerde broeikasgassen en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 842/2006.

¹⁵ Verordening (EU) 2018/1999 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 inzake de governance van de energie-unie en van de klimaatactie, tot wijziging van Richtlijn 94/22/EG, Richtlijn 98/70/EG, Richtlijn 2009/31/EG, Verordening (EG) nr. 663/2009, Verordening (EG) nr. 715/2009, Richtlijn 2009/73/EG, Richtlijn 2009/119/EG van de Raad, Richtlijn 2010/31/EU, Richtlijn 2012/27/EU, Richtlijn 2013/30/EU en Richtlijn (EU) 2015/652 van de Raad, en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 525/2013.

25. Al deze beleidsmaatregelen samen zullen in 2030 een vermindering van de broeikasgas-emissies van ten minste 40 % opleveren in vergelijking met het niveau van 1990¹⁶.
26. De Europese Raad heeft de Commissie op 11 december 2020 verzocht na te gaan hoe alle economische sectoren het best kunnen bijdragen aan de doelstelling voor 2030 en de nodige voorstellen te doen, In 2021 zal de Europese Commissie ook een nieuwe EU- strategie voor aanpassing aan de klimaatverandering als onderdeel van de Europese Green Deal presenteren.

II. NATIONAAL BEPAALDE BIJDRAGE (NDC)

27. De EU en haar lidstaten wensen de volgende NDC mee te delen. De EU en haar lidstaten, die gezamenlijk optreden, verbinden zich tot een bindende doelstelling van een nettoreductie in de EU van uitgestoten broeikasgassen van ten minste 55 % in 2030 ten opzichte van 1990. Deze NDC en de begeleidende informatie in de bijlage vervangen de mededeling van de EU en haar lidstaten van 6 maart 2015 die in het interim-NDC-register van het UNFCCC is opgenomen, en zullen vanaf de datum van ontvangst van deze mededeling door het secretariaat als de geldende NDC van de EU en haar lidstaten in de zin van artikel 4 van de Overeenkomst van Parijs worden beschouwd.

III. INFORMATIE DIE NODIG IS VOOR DUIDELIJKHEID, TRANSPARANTIE EN BEGRIP VAN DE NDC VAN DE EU

28. In 2018 na afloop van de eerste zitting van de Conferentie van de Partijen die als vergadering van de Partijen bij de Overeenkomst van Parijs fungeert (CMA1) te Katowice hebben de partijen richtlijnen aangenomen inzake de informatie die nodig is voor duidelijkheid, transparantie en begrip, zoals die van toepassing is op hun NDC's, en hebben zij de partijen sterk aangemoedigd die informatie in verband met hun eerste NDC te verstrekken, ook wanneer zij deze uiterlijk in 2020 actualiseren of meedelen.

---

¹⁶ Een EU-brede beoordeling van de nationale energie- en klimaatplannen. Europese Commissie COM(2020) 564.

29. In de bijlage bij deze mededeling wordt de informatie die de EU en haar lidstaten verstrekken samen met hun voorgenomen NDC, geactualiseerd. In de informatie worden de EU-beleidsmaatregelen beschreven die sinds de ratificatie van de Overeenkomst van Parijs door de EU zijn overeengekomen en van kracht zijn op het ogenblik van deze mededeling. Deze informatie zal worden herzien in het licht van de verhoogde NDC in deel II en verdere EU-beleidsmaatregelen die worden genomen ter verwezenlijking van die NDC.
-

INFORMATIE TER BEVORDERING VAN DUIDELIJKHEID, TRANSPARANTIE EN BEGRIP VAN DE GEACTUALISEERDE NATIONAAL BEPAALDE BIJDRAGE VAN DE EUROPESE UNIE EN HAAR LIDSTATEN VOOR DE PERIODE 2021-2030

Informatie die nodig is met het oog op duidelijkheid, transparantie en begrip van de NDC van de EU

<i>Punt</i>	<i>Richtsnoeren van CMA 1</i>	<i>ICTU van toepassing op de NDC van de EU</i>
1	Kwantificeerbare informatie over het referentiepunt (met inbegrip van, in voorkomend geval, een referentiejaar):	
a)	Referentiejaar (-jaren), basisjaar(-jaren), referentieperiode(n) of ander(e) uitgangspunt(en);	1990
b)	Kwantificeerbare informatie over de referentie-indicatoren, hun waarden in het/de referentieja(a)r(en), het/de basisja(a)r(en), de referentieperiode(n) of ander(e) uitgangspunt(en) en, indien van toepassing, in het streefjaar;	De kwantificering van de referentie-indicator zal worden gebaseerd op de nationale totalen die in het nationaal inventarisatierapport van de Europese Unie worden gerapporteerd, en kan worden gemoderniseerd door verbetering van de methode voor de BKG-inventaris.
c)	Voor strategieën, plannen en acties bedoeld in artikel 4, lid 6, van de Overeenkomst van Parijs, of beleidsmaatregelen en maatregelen als componenten van nationaal bepaalde bijdragen indien punt 1b, niet van toepassing is, verstrekken de Partijen andere relevante informatie;	Niet van toepassing
d)	Streefwaarde ten opzichte van de referentie-indicator, in cijfers uitgedrukt, bijvoorbeeld in reductiepercentage of -hoeveelheid;	Nettoreductie in de EU van uitgestoten broeikasgassen van ten minste 55 % voor de gehele economie in 2030 ten opzichte van het niveau van 1990.
e)	Informatie over gegevensbronnen die worden gebruikt voor de kwantificering van het/de referentiepunt(en);	De kwantificering van de referentie-indicator zal worden gebaseerd op gegevens die worden gerapporteerd in het nationale inventarisatierapport van de Europese Unie.
f)	Informatie over de omstandigheden waarin de Partij de waarden van de referentie-indicatoren kan actualiseren.	De waarden kunnen worden geactualiseerd als gevolg van verbetering van de methode voor de BKG-inventaris.

Tijdschema en/of uitvoeringstermijnen:

a)	Tijdschema en/of uitvoeringstermijn, met de begin- en einddatum, in overeenstemming met ieder ander toepasselijk besluit dat is vastgesteld door de Conferentie van de Partijen die als vergadering van de Partijen bij de Overeenkomst van Parijs fungeert (CMA);	1 januari 2021 - 31 december 2030
b)	Betreft het, naargelang het geval, een doelstelling voor één jaar of een meerjarige doelstelling.	Doelstelling voor één jaar, 2030

3 Reikwijdte en dekking:

a)	Algemene beschrijving van de doelstelling	De doelstelling is een netto-emissiereductie van uitgestoten broeikasgassen van ten minste 55 % voor de gehele economie ten opzichte van emissies in het referentiejaar, zonder bijdrage uit internationale credits.

Geografische reikwijdte: De EU en haar lidstaten (België, Bulgarije, Cyprus, Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, Ierland, Italië, Kroatië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Oostenrijk, Polen, Portugal, Roemenië, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden)¹.

De volgende informatie in dit deel kan worden herzien in het licht van de aangescherpte doelstelling. In de tot op heden door de EU aangenomen wetgeving wordt uiteengezet hoe de EU en haar lidstaten verantwoordelijk zijn voor het verwezenlijken van een broeikasgasemissiereductie van ten minste 40 % in de verschillende sectoren van de economie. Deze wetgeving omvat: Richtlijn 2003/87/EG, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn (EU) 2018/410 inzake reducties in de sectoren die onder de EU-regeling voor de handel in emissierechten vallen; Verordening (EU) 2018/842 betreffende bindende individuele streefcijfers voor de broeikasgasemissies van de lidstaten buiten de werkingssfeer van het EU-emissiehandelssysteem; Verordening (EU) 2018/841 inzake de opname en de boekhouding van broeikasgasemissies en -verwijderingen door landgebruik, verandering in landgebruik en bosbouw in EU-verband.

¹ Met inbegrip van de ultraperifere gebieden van de EU (Guadeloupe, Frans-Guyana, Martinique, Mayotte, Réunion, Saint Martin (Frankrijk), Canarische Eilanden (Spanje), Azoren en Madeira (Portugal)).

Aanvullende wetgeving en mitigatiemaatregelen op EU-niveau en in de lidstaten dragen bij tot de reducties die nodig zijn om deze doelstelling te halen. Voorbeelden op EU-niveau staan in punt 4a i (binnenlandse institutionele regelingen).

- b) Sectoren, gassen, categorieën en reservoirs die onder de nationaal bepaalde bijdrage vallen, met inbegrip van, voor zover van toepassing, de richtsnoeren van de Intergouvernementele Werkgroep inzake klimaatverandering (IPCC);

Nadere bijzonderheden zullen worden verstrekt overeenkomstig de IPCC-richtsnoeren in de tweejaarlijkse transparantieverlagen van de Europese Unie;

Betrokken sectoren:

Energie

In de oorspronkelijke NDC is de burgerluchtvaart opgenomen, met inbegrip van de emissies van uitgaande vluchten die in de EU vertrekken, op basis van de in de EU verkochte brandstoffen. Deze informatie kan worden herzien in het licht van de aangescherpte doelstelling.

In de oorspronkelijke NDC is de binnenlandse scheepvaart opgenomen zoals in de BKG-inventarissen. Deze informatie kan worden herzien in het licht van de aangescherpte doelstelling.

Andere subsectoren van energie zijn opgenomen zoals in de BKG-inventarissen.

Industriële processen en het gebruik van producten (zoals in BKG-inventarissen)

Landbouw (zoals in BKG-inventarissen)

Afval (zoals in BKG-inventarissen)

Landgebruik, verandering in landgebruik en bosbouw (zie punt 5e) voor meer informatie over deze sector)

Gassen:

Koolstofdioxide (CO₂)

Methaan (CH₄)

Distikstofoxide (N₂O)

Fluorkoolwaterstoffen (HFK's)
Perfluorkoolwaterstoffen (PFK's)
Zwavelhexafluoride (SF₆)
Stikstoftrifluoride (NF₃)

c)	De wijze waarop de partij rekening heeft gehouden met punt 31, c) en d), van Besluit 1/CP.21; (aangeven hoe de partij ernaar streeft alle bronnen en putten op te nemen, en waarom categorieën zijn uitgesloten).	Aangezien de NDC van de EU voor de gehele economie geldt, voldoet zij aan deze bepaling.
d)	Bijkomende voordelen van mitigatie die voortvloeien uit adaptatiemaatregelen en/of economische diversificatieplannen van de partijen, met inbegrip van een beschrijving van specifieke projecten, maatregelen en initiatieven van de Partijen op het gebied van adaptatiemaatregelen en/of economische diversificatieplannen.	n.v.t.

4 Planningsprocessen:

a)	Informatie over de planningsprocessen die de Partij heeft toegezegd bij het voorbereiden van haar nationaal bepaalde bijdrage en, indien beschikbaar, over haar uitvoeringsplannen, met inbegrip van, in voorkomend geval:	de aangescherpte doelstelling is gebaseerd op een uitgebreide effectbeoordeling ² en op input van belanghebbenden, die via een openbare raadpleging is verzameld ³ .
i)	binnenlandse institutionele regelingen, inspraak van het publiek en contacten met lokale gemeenschappen en inheemse volken, op genderbewuste wijze;	De wetgeving en institutionele regelingen die tot op heden door de EU zijn vastgesteld, worden hierna samengevat. De volgende informatie in dit deel kan worden herzien in het licht van de aangescherpte doelstelling. Overeenkomstig de EU-wetgevingsprocedure wordt over alle wetgevingshandelingen een openbare raadpleging gehouden voordat zij door de Raad van de Europese Unie en het Europees Parlement worden vastgesteld. De governanceregelingen, planning en monitoringmechanismen zijn vastgelegd in Verordening (EU) 2018/1999 inzake de governance van de energie-unie en van de klimaatactie en de Europese klimaatwet⁴. Dit omvat een verbeterd governancestelsel met betrekking tot geïntegreerde planning, rapportage en

² Werkdocument van de Commissiediensten SWD (2020) 176.

³ <https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12265-2030-Climate-Target-Plan/public-consultation>

⁴ Gewijzigd voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een kader voor de totstandbrenging van klimaatneutraliteit en tot wijziging van Verordening (EU) 2018/1999 (Europese klimaatwet). COM (2020) 563 (dat momenteel het interne wetgevingsproces van de EU doorloopt).

monitoring op het gebied van klimaat- en energiebeleid, onder meer met betrekking tot klimaat- en energiedoelen, beleidslijnen, maatregelen en prognoses, en bepalingen inzake publieksparticipatie op meerdere niveaus en openbare raadplegingen die door de lidstaten moeten worden gehouden bij het opstellen van de geïntegreerde nationale energie- en klimaatplannen ter uitvoering van hun beleidsdoelen tot 2030.

Deze rechtshandelingen bevatten herzieningsclausules in overeenstemming met de vijfjarige cyclus op grond van de Overeenkomst van Parijs.

De EU heeft een uitgebreid pakket nationale, juridisch bindende wetgeving aangenomen waarmee alle aspecten van de oorspronkelijke NDC's van de EU ten uitvoer worden gelegd om de uitstoot van broeikasgassen met ten minste 40 % te verminderen. De belangrijkste wetgevingsteksten zijn die welke worden genoemd in afdeling 3a betreffende het EU-emissiehandelssysteem, bindende streefcijfers voor de lidstaten en LULUCF.

Andere wetgeving is herzien en aangescherpt om bij te dragen tot de verwezenlijking van de oorspronkelijke NDC-doelstelling, waaronder Richtlijnen (EU) 2018/2001 en 2018/2002 inzake hernieuwbare energie en energie-efficiëntie, Richtlijn (EU) 2018/844 betreffende de energieprestatie van gebouwen, Verordeningen (EU) 2019/631 en (EU) 2019/1242 tot vaststelling van CO₂-emissienormen voor nieuwe personenauto's, lichte bedrijfsvoertuigen en zware bedrijfsvoertuigen, Richtlijn (EU) 2019/1161 inzake de bevordering van schone en energiezuinige wegvoertuigen, Richtlijnen (EU) 2018/850, 2018/851 en (EU) 2018/852 tot verbetering van het afvalbeheer en de bevordering van een meer circulaire economie, en Verordening (EU) nr. 517/2014 om gefluoreerde broeikasgassen te verminderen.

- ii) Contextuele kwesties, met inbegrip van, in voorkomend geval:
- a nationale omstandigheden, zoals geografie, klimaat, economie, duurzame ontwikkeling en uitbanning van armoede;
  - b beste praktijken en ervaring met betrekking tot het voorbereiden van de nationaal bepaalde bijdrage;
  - c andere contextuele ambities en prioriteiten die bij de toetreding tot de Overeenkomst van Parijs zijn erkend
-
- b) Specifieke informatie die van toepassing is op Partijen, met inbegrip van regionale organisaties voor economische integratie en hun lidstaten, die een overeenkomst hebben bereikt om gezamenlijk op te treden krachtens artikel 4, lid 2, van de Overeenkomst van Parijs, inclusief de Partijen die zijn overeengekomen gezamenlijk op te treden en de voorwaarden van de overeenkomst, overeenkomstig artikel 4, leden 16 tot en met 18, van de Overeenkomst van Parijs;
- De NDC van de EU wordt voorbereid als onderdeel van de inzet van de EU voor gendergelijkheid en horizontale prioriteiten, zoals vastgelegd in verbintenissen zoals:
- het Europees pact inzake gendergelijkheid⁵;
  - de toezegging om zoveel mogelijk synergie tot stand te brengen tussen de sociale, ecologische en economische dimensies van duurzame ontwikkeling⁶;
  - de steun van de EU voor de aanneming van de Verklaring van de Verenigde Naties over de rechten van inheemse volken (UNDRIP)⁷;
  - integratie van de dimensies mensenrechten en gendergelijkheid door de lidstaten in hun nationale plannen en strategieën in het kader van de EU-verordening inzake de governance van de energie-unie⁸.
-
- De EU en haar lidstaten stellen het secretariaat in kennis van het voornemen om gezamenlijk op te treden krachtens artikel 4, lid 2, van de Overeenkomst van Parijs, krachtens de in punt 3a), genoemde wetgeving, waarin wordt beschreven hoe de EU en haar lidstaten verantwoordelijk zijn voor de verwezenlijking van deze NDC's.
- De volgende informatie in dit deel kan worden herzien in het licht van de aangescherpte doelstelling.
- De respectieve emissiereducties die ten tijde van deze indiening van kracht zijn, zijn als volgt:
- krachtens Richtlijn (EU) 2018/410 zal op grond van het EU-emissiehandelssysteem het volgende worden gedaan: de EU zal haar emissies van de onder deze wetgeving vallende sectoren uiterlijk in 2030 met 43 % verminderen ten opzichte van het niveau van 2005;

⁵ Conclusies van de Raad van 7 maart 2011 over het Europees pact voor gendergelijkheid (2011-2020).

⁶ Conclusies van de Raad van 9 april 2019 *Naar een steeds duurzamere Unie in 2030*.

⁷ Conclusies van de Raad van 15 mei 2017 over inheemse volken.

⁸ Verordening (EU) 2018/1999.

- krachtens Verordening (EU) 2018/842 zal elke EU-lidstaat zijn emissies van sectoren buiten het EU-ETS uiterlijk in 2030 ten opzichte van het niveau van 2005, met de volgende percentages verminderd hebben: België 35 %, Bulgarije 0 %, Cyprus 24 %, Denemarken 39 %, Duitsland 38 %, Estland 13 %, Finland 39 %, Frankrijk 37 %, Ierland 30 %, Griekenland 16 %, Hongarije 7 %, Italië 33 %, Kroatië 7 %, Letland 6 %, Litouwen 9 %, Luxemburg 40 %, Malta 19 %, Nederland 36 %, Oostenrijk 36 %, Polen 7 %, Portugal 17 %, Roemenië 2 %, Slovenië 15 %, Slowakije 12 %, Spanje 26 %, Tsjechië 14 % en Zweden 40 %.
- krachtens Verordening (EU) 2018/841 inzake de opname van broeikasgas-emissies en -verwijderingen door landgebruik, verandering in landgebruik en bosbouw in het EU-kader, zorgt elke lidstaat er voor de perioden 2025-2021 en 2026-2030 voor dat de emissies de verwijderingen niet overschrijden, berekend als de som van de totale emissies en totale verwijderingen op zijn grondgebied in alle landgerelateerde boekhoudcategorieën samen, zoals geboekt overeenkomstig deze verordening.

---

c) Hoe de voorbereiding door de partij van haar nationaal bepaalde bijdrage is gebaseerd op de resultaten van de algemene inventarisatie, overeenkomstig artikel 4, lid 9, van de Overeenkomst van Parijs; Niet van toepassing omdat geen algemene inventarisatie heeft plaatsgevonden.

d)	Elke partij met een nationaal bepaalde bijdrage op grond van artikel 4 van de Overeenkomst van Parijs die bestaat uit adaptatie- en/of economische diversificatieplannen die leiden tot bijkomende mitigatievoordelen in overeenstemming met artikel 4, lid 7, van de Overeenkomst van Parijs, moet informatie verstrekken over:	Niet van toepassing.
i)	hoe bij de ontwikkeling van de nationaal bepaalde bijdrage rekening is gehouden met de economische en sociale gevolgen van responsmaatregelen;	
ii)	specifieke projecten, maatregelen en activiteiten die moeten worden uitgevoerd om bij te dragen aan bijkomende mitigatievoordelen, met inbegrip van informatie over adaptatieplannen die ook bijkomende mitigatievoordelen opleveren, die betrekking kunnen hebben op, maar niet beperkt zijn tot, sleutelsectoren zoals energie, hulpbronnen, watervoorraden, kusthulpbronnen, menselijke woongebieden en stadsplanning, land- en bosbouw; en economische diversificatiemaatregelen, die betrekking kunnen hebben op, maar niet beperkt zijn tot, sectoren zoals productiesector en industrie, energie en mijnbouw, vervoer en communicatie, bouw, toerisme, onroerend goed, landbouw en visserij	

5 Aannames en methodische benaderingen, met inbegrip van die voor het ramen en boeken van antropogene broeikasgasemissies en, in voorkomend geval, -verwijderingen:

a)	Aannames en methodische benaderingen voor de boekhouding van antropogene broeikasgasemissies en -verwijderingen die overeenstemmen met de nationaal bepaalde bijdrage van de partij, in overeenstemming met Besluit 1/CP.21, paragraaf 31, en door de CMA vastgestelde boekhoudkundige richtsnoeren;	De huidige aanpak is in overeenstemming met de door de IPCC beoordeelde methoden en gemeenschappelijke maatstaven (zie punt 5d), hierna). Bedoeling is dat de aanpak uiterlijk op 31 december 2024 in overeenstemming is met de boekhoudkundige richtsnoeren voor NDC's in bijlage II bij Besluit 4/CMA.1.
b)	Aannames en methodische benaderingen die worden gebruikt om de uitvoering van beleidlijnen en maatregelen of strategieën in de nationaal bepaalde bijdrage te verwerken;	Niet van toepassing. De NDC van de EU is een absolute, voor de hele economie geldende vermindering van de uitstoot van broeikasgassen.
c)	Indien van toepassing, informatie over de wijze waarop de partij	Zie punt 5, d), hierna.

rekening zal houden met bestaande methoden en richtsnoeren in het kader van het Verdrag om antropogene emissies en verwijderingen te verklaren, overeenkomstig artikel 4, lid 14, van de Overeenkomst van Parijs, naargelang het geval;

d)	IPCC-methoden en -maatstaven die worden gebruikt voor het ramen van antropogene emissies en verwijderingen van broeikasgassen;	Methode: IPCC-richtsnoeren 2006. Maatstaven: aardopwarmingsvermogen op een tijdschaal van 100 jaar overeenkomstig het vijfde evaluatierapport van de IPCC.
e)	Sector-, categorie- of activiteitspecifieke aannames, methoden en benaderingen die in overeenstemming zijn met de IPCC-richtsnoeren, in voorkomend geval, met inbegrip van, voor zover van toepassing:	de informatie in punt 5e), i) tot en met iii), en punt 5f), i), heeft betrekking op het beleidskader dat ten tijde van deze indiening van kracht was. Dit moet worden herzien in het licht van de aangescherpte doelstelling. Het LULUCF-beleidskader van de EU bouwt voort op IPCC-richtsnoeren, TACCC-beginselen en bestaande boekhoudregels en actualiseert en verbetert deze voor de periode 2021-2030. In het beleidskader worden netto geboekte emissies en verwijderingen geïnventariseerd, hetgeen bijdraagt tot de doelstelling om de netto putten te land van de EU op lange termijn te verbeteren.
i)	Aanpak van emissies en daaropvolgende verwijderingen als gevolg van natuurlijke verstoringen op beheerde gronden;	De lidstaten kunnen gebruikmaken van voorzieningen voor natuurlijke verstoringen op bebost land en beheerde bosgrond als bedoeld in artikel 10 en bijlage VI bij Verordening (EU) 2018/841.
ii)	Methode voor de verantwoording van emissies en verwijderingen afkomstig van geogste houtproducten;	De EU maakt gebruik van de productieaanpak zoals gedefinieerd in de IPCC-richtsnoeren; zie ook artikel 9 en bijlage V bij Verordening (EU) 2018/841.
iii)	Aanpak van de effecten van de structuur van de leeftijdsklassen in bossen;	Bij de geraamde referentieniveaus voor beheerde bosgrond (bosgrond die bosgrond blijft) wordt rekening gehouden met de leeftijdsklassenstructuur van bossen, zodat veranderingen in beheerspraktijken in aanmerking worden genomen; zie ook artikel 8 en bijlage IV bij Verordening (EU) 2018/841.
f)	Andere aannames en methodische benaderingen die worden gebruikt voor het begrijpen van de nationaal bepaalde bijdrage en, indien van toepassing, het ramen van de overeenkomstige emissies en verwijderingen, met inbegrip van:	n.v.t.

i) De wijze waarop de referentie-indicatoren, de uitgangswaarde(n) en/of het/de referentieniveau(s), met inbegrip van, in voorkomend geval, sector-, categorie- of activiteitspecifieke referentieniveaus, zijn opgesteld, met inbegrip van bijvoorbeeld de belangrijkste parameters, aannames, definities, methoden, gegevensbronnen en modellen;

De volgende informatie in dit deel kan worden herzien in het licht van de aangescherpte doelstelling.

Deze elementen van de EU-aanpak zijn ontwikkeld in overeenstemming met de IPCC-richtsnoeren van 2006 voor broeikasgasinventarissen; in overeenstemming met Besluit 18/CMA.1

Voor de boekhouding van emissies en verwijderingen door LULUCF gelden specifieke regels, afhankelijk van de boekhoudcategorie land overeenkomstig Verordening (EU) 2018/841. Nuluitgangswaarde voor het gebruik van bebost land en ontbost land (bruto-nettoboekhouding). Beheerd grasland, beheerd bouwland en gebruik van beheerde wetlands hebben als uitgangswaarde de gemiddelde emissies tussen 2005 en 2009 (netto-nettoboekhouding). Beheerde bosgrond gebruikt als basis een uitgangswaarde voor bossen, gebaseerd op voortzetting van de bosbeheerpraktijken tussen 2000 en 2009 en rekening houdend met de leeftijdsklassestructuur van bossen, die tijdens de nalevingsperiode wordt geraamd. De loutere aanwezigheid van koolstofvoorraden blijft buiten de boekhouding.

LULUCF-categorieën: emissies en verwijderingen van de gerapporteerde categorieën bosgrond, bouwland, grasland en wetlands, met inbegrip van veranderingen in landgebruik tussen deze categorieën, en tussen deze categorieën en woongebieden en overig land.

LULUCF-reservoirs: bovengrondse biomassa, ondergrondse biomassa, afval, dood hout, organische koolstof in de bodem, geogste houtproducten.

ii) Voor Partijen met nationaal bepaalde bijdragen die niet-broeikasgascomponenten bevatten, informatie over aannames en methodische benaderingen die met betrekking tot die componenten zijn gebruikt, voor zover van toepassing;

Niet van toepassing. De NDC van de EU is een absolute, voor de hele economie geldende vermindering van de uitstoot van broeikasgassen.

iii)	Als klimaatforcering is opgenomen in nationaal bepaalde bijdragen die niet onder de IPCC-richtsnoeren vallen, informatie over hoe de klimaatforcering wordt geraamd;	Niet van toepassing. De NDC van de EU omvat alleen klimaatforcerende oorzaken die onder de IPCC-richtsnoeren vallen (zie punt 3, b)).
iv)	Nadere technische informatie, indien nodig;	Niet van toepassing.
g)	Het voornemen om gebruik te maken van vrijwillige samenwerking uit hoofde van artikel 6 van de Overeenkomst van Parijs, indien van toepassing.	<p>De EU-nettoreductiedoelstelling van ten minste 55 % in 2030 moet uitsluitend door middel van nationale maatregelen worden bereikt, zonder bijdrage van internationale kredieten.</p> <p>Noorwegen, IJsland en Liechtenstein nemen sinds 2008 deel aan het EU-ETS, en in 2020 is een overeenkomst in werking getreden waarbij de emissiehandelssystemen van de EU en Zwitserland aan elkaar worden gekoppeld. De EU blijft de mogelijkheden onderzoeken om het EU-ETS te koppelen aan andere volwassen en robuuste emissiehandelssystemen.</p> <p>De EU zal verantwoording afleggen voor haar samenwerking in het kader van het EU-ETS met deze en alle andere partijen, op een wijze die strookt met de richtsnoeren van CMA1 en alle verdere richtsnoeren waarover de CMA overeenstemming heeft bereikt.</p>

6 Hoe de partij haar nationaal bepaalde bijdrage billijk en ambitieus acht in het licht van haar nationale omstandigheden:

a)	Hoe de partij haar nationaal bepaalde bijdrage billijk en ambitieus acht in het licht van haar nationale omstandigheden;	<p>De verhoogde NDC van de EU betekent een aanzienlijke vooruitgang die verder gaat dan haar huidige toezegging om de uitstoot in 2020 met 20 % te hebben verminderd ten opzichte van 1990, en de NDC's die zij heeft ingediend bij de ratificatie van de Overeenkomst van Parijs. Zowel voor de oorspronkelijke NDC als voor deze actualisering zijn aanzienlijk hogere emissiereducties nodig dan ten tijde van de vaststelling ervan was geraamd bij ongewijzigd beleid.</p> <p>Dit zal ervoor zorgen dat de EU de grootste broeikasgasefficiënte economie blijft.</p> <p>De emissies in de EU lidstaten piekten in 1979.</p>
----	--	--

Eind 2019 hadden de EU en haar lidstaten hun emissies reeds met ongeveer 26°% verminderd ten opzichte van het niveau van 1990, terwijl het bbp in dezelfde periode met meer dan 64°% is toegenomen.

Als gevolg daarvan zijn de gemiddelde emissies per hoofd van de bevolking in de EU en haar lidstaten gedaald van 12 ton CO₂-eq in 1990 tot 8,3 ton CO₂-eq. Hierdoor is de EU vandaag al de meest broeikasgasefficiënte economie geworden⁹.

b)	Eerlijkheidsoverwegingen, met inbegrip van overwegingen op het gebied van billijkheid;	Uit het speciaal verslag van de IPCC over de opwarming van de aarde met 1,5 °C blijkt dat trajecten om de opwarming tot 1,5 °C te beperken in de tweede helft van deze eeuw doorgaans leiden tot een netto nuluitstoot van broeikasgassen op mondiaal niveau. Deze verhoogde NDC is in overeenstemming met de overeengekomen doelstelling van de EU om in 2050 een klimaatneutrale EU tot stand te brengen. De EU beschouwt de verhoogde NDC's derhalve als een eerlijke bijdrage aan de mondiale temperatuurdoelstelling van de Overeenkomst van Parijs.[...]
c)	Wat de Partij heeft gedaan ter uitvoering van artikel 4, lid 3, van de Overeenkomst van Parijs;	Met deze verhoogde NDC van de EU wordt meer ambitie getoond dan in zowel de toezegging voor 2020 als de oorspronkelijke ingediende NDC. Zie 6a
d)	Wat de Partij heeft gedaan ter uitvoering van artikel 4, lid 4, van de Overeenkomst van Parijs	De EU voldoet aan deze bepaling door een absolute doelstelling voor de gehele economie te hanteren.
e)	Wat de Partij heeft gedaan ter uitvoering van artikel 4, lid 6, van de Overeenkomst van Parijs.	Niet van toepassing, want alleen van toepassing op MOL's en kleine eilandstaten in ontwikkeling

⁹ De in dit deel gepresenteerde historische gegevens hebben betrekking op de 28 lidstaten van de EU tot en met 1 februari 2020. Na het terugtrekkingsakkoord tussen de EU en het VK en de overgangperiode die op 31 december 2020 afloopt, zal de bijdrage van het VK aan de doelstelling voor 2020 tot eind 2020 worden gerapporteerd. De uitspraak over de meest broeikasgasefficiënte grote economie is gebaseerd op bevindingen (voor de EU28) van den Elzen *et al.* (2019): Are the G20 economies making enough progress to meet their NDC targets? Energy Policy Volume 126 <https://doi.org/10.1016/j.enpol.2018.11.027>.

7 Hoe de nationaal bepaalde bijdrage bijdraagt tot de verwezenlijking van de doelstelling van het verdrag, zoals omschreven in artikel 2 ervan:

- a) Hoe de nationaal bepaalde bijdrage bijdraagt tot de verwezenlijking van de doelstelling van het verdrag als omschreven in artikel 2 ervan; De EU is van mening dat de verhoogde NDC's in overeenstemming zijn met de doelstelling van het UNFCCC en de langetermijndoelstelling van de UNFCCC-Overeenkomst van Parijs, zoals uiteengezet in 6a en 6b.
- b) Hoe de nationaal bepaalde bijdrage bijdraagt aan artikel 2, lid 1, punt a), en artikel 4, lid 1, van de Overeenkomst van Parijs.
-